

[Mølchior]

spireret til at komme med et lovforslag, som vi vil søge samarbejde med et par andre partier om, men vi har ikke følt det rigtigt at gøre det lige i hælene på kulturministerens forslag, og så længe dette er til behandling. Det er vor tro, at man ikke kan nå – og ikke bør nå – at gennemføre en ny radiolov på denne side af 31. marts, og at når denne dato er passeret, så vil folketinget have vundet rigelig tid til at arbejde med en kommende radiolovs udformning. I den fase vil CD, som sagt muligvis i samarbejde med andre partier, fremlægge det forslag, som vi synes er det bedst mulige – et forslag, som så kan indgå i den samlede debat.

Jeg vil i øvrigt råde til, at man læser kulturministerens tale igennem, så snart den foreligger på tryk. Jeg tror, man dér vil finde, at skønt han sagde meget venlige ord, som vel til dels baserer sig på et vist traditionelt samarbejde mellem socialdemokratiet og det radikale parti, så kom vi senere til allé forbeholdene. Jeg synes, alle forbeholdene nærmest dementerede, at forslaget skulle indeholde det mål af frisind og alsidighed, som ministeren i starten af sin tale i øvrigt roste forslagets intentioner for. Jeg kan f. eks. ikke se, hvordan alsidigheden skal være forbedret ved, at der i fremtiden kun – eller maksimalt – kan være 4 partier repræsenteret. Kulturministeren var inde på det samme. Nu har altså 3 på hinanden følgende valg vist, at vælgerne i dette land har ønsket ca. 10 partier ind i dette ting. At begrænse deres mulighed for repræsentation i radioens bestyrelse til 4, det kan jeg ikke se skulle være nogen som helst garanti for alsidighed. Tværtimod må det da være en begrænsning af samme, idet man ganske givet som resultat kun vil få repræsentation for de største af partierne. Det kan da aldrig være forslagsstillernes mening, at det er et eksempel på alsidighed. Jeg vil slutte mig til det udtryk, hr. Nørgaard Sørensen benyttede, nemlig at der her foreligger et debatindlæg – jeg tror, hr. Nørgaard Sørensen sagde debatoplæg, jeg vil sige debatindlæg – i den standende radiodiskussion. Den vil sikkert gå over nogle år, og jeg kan tilsige kulturministeren mit partis stemmer, hvis han en dag skulle komme i tanker om, at den af ham selv for 4 år siden fremsatte og gennemførte radiolov er så god, at den kan tåle 4 år til, inden den skal laves om.

Ole Henriksen (SF):

Må jeg lige indledningsvis sige, at SF ikke har tænkt sig at komme med noget forslag om en ny radiolov, så det er hermed taget ud af billedet. Nu hører vi jo, at centrumdemokraterne også overvejer at komme med deres tanker om, hvordan det skal se ud, og hvordan de ville samarbejde med andre partier, og dermed kunne man få den fornemmelse, at samtlige partier vil fremsætte hver deres forslag, og det kunne man vel egentlig bygge på ordførertalerne i forbindelse med regeringens forslag eller de bemærkninger, der falder her i dag. Regeringen, retsforbundet og de radikale har fremsat et forslag, nu vil CD også komme med et forslag. Det tyder på, at udvalgsarbejdet bliver afgørende for, hvordan en ny radiolov skal se ud.

Vi kan se en hel række positive ting i de enkelte forslag, men der er ikke noget af de forslag, der endnu er præsenteret herfra, som entydigt vil kunne få vores tilslutning, og derfor vil vi altså fortsætte i udvalgsarbejdet med at få vore hovedprincipper med hensyn til radiovirksomheden her i landet ført igen i en fornuftig lovgivning.

Vi er tilhængere af det repræsentantskab, som det radikale venstre opererer med her, for vi synes, at dette bredt sammensatte folkelige repræsentantskab – uden at have den myndighed, som nogle ønsker at tillægge det – kan få en kulturel indflydelse på radiovirksomheden, som vi anser for at være værdifuld. Vi synes, denne idé er bedre end de regionale råd, der opereres med i regeringens forslag, og som vi anser for at have politisk slagside. I det hele taget er vi ikke tilhængere af, at der bliver for stor politisk repræsentation i de enkelte instanser, som måtte blive oprettet, men vi er selvfølgelig tilhængere af, at man bevarer den monopolstilling, som radiovirksomheden hidtil har haft. Det ser jeg at det radikale venstre også vil fortsætte med, men jeg må sætte et spørgsmålstejn ved, om dette konkurrenceforhold mellem København og Århus – det har der såmænd været på så mange andre leder i årenes løb – skulle kunne højne udsendelsernes kvalitet. Det tvivler jeg meget på, for det må være de økonomiske ressourcer og muligheder – som ikke skal ændres – der er udgangspunktet for, om man kan lave bedre udsendelser. Jeg tror altså ikke på konkurrenceforholdet og